

Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Disposicions generals
 - Article 1. *Definicions i naturalesa jurídica*
 - Article 2. *Clàusula de salvaguarda*
 - Article 3. *Classes i formes*
 - Article 4. *Cobraments i pagaments*
 - Article 5. *Transferència a l'exterior*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 21 de juny del 2012 ha aprovat la següent:

Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra

Exposició de motius

La inversió estrangera privada s'ha convertit en una eina estratègica de la política per fomentar el creixement econòmic impulsada pels estats, que busquen la captació d'aquests recursos per atreure l'emprenedoria, el talent, la innovació i el coneixement.

Segons l'OCDE, més enllà de l'estímul derivat de la mateixa inversió, la inversió estrangera, i molt especialment la inversió estrangera directa, influeix en el creixement i augmenta la productivitat i l'eficàcia en l'ús dels recursos del país receptor. Així, un dels principals efectes de la inversió estrangera és la diversificació de l'economia, amb la creació de nous sectors econòmics, i l'augment de la competitivitat dels sectors ja existents. Altres efectes produïts per la inversió estrangera són la difusió de bones pràctiques en matèria de gestió d'empreses, la transferència de tecnologia, la implantació de programes de formació i l'increment dels ingressos fiscals dels països receptors. Tant és així que un dels incentius més utilitzats per part dels governs ha estat d'obrir els mercats respectius als inversors estrangers mitjançant la modificació de les normes reguladores, amb l'objectiu de reduir el proteccionisme que tradicionalment molts estats atorgaven a determinats sectors econòmics nacionals.

El Principat d'Andorra tampoc ha estat aliè a aquesta tendència, tal com posa de manifest la [Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres](#), que va comportar l'obertura del 100 per cent d'algunes activitats al capital estranger. Tanmateix, quatre anys després del camí encetat per aquella reforma que pretenia atreure empreses d'activitats essencialment no presents a Andorra, s'ha constatat que les mesures impulsades no han estat suficients per assolir els objectius que s'havien previst. I en un context de crisi en què la majoria dels indicadors econòmics del Principat presenten encara una tendència a la baixa, es confirma la necessitat d'efectuar reformes estructurals i, en particular, de modificar el marc legislatiu actual en matèria d'inversions estrangeres, amb l'objectiu de cercar un espai més ampli per al progrés i la competitivitat.

Així, la liberalització de les inversions estrangeres, juntament amb la signatura de convenis de doble imposició, després de la recent aplicació d'una fiscalitat directa sobre les societats i les activitats econòmiques, ha de posicionar l'economia andorrana en situació de competir en igualtat de condicions amb les economies veïnes, i alhora ha de fer que Andorra constitueixi un destí atractiu per a nous sectors i empreses. En definitiva, l'obertura econòmica és el camí que més garanties d'èxit pot donar per assegurar una nova fase de creixement i prosperitat a l'economia i la societat andorrana.

Tanmateix, aquesta liberalització de les inversions no es fa sense tenir en compte una sèrie de salvaguardes per preservar els interessos que l'Estat considera estratègics. Així, la Llei fa reserva expressa de determinades matèries que convé protegir, tant per evitar les inversions de països considerats no cooperatius en matèria de blanqueig de diners, com possibilitant que el Govern denegui, de forma motivada, l'autorització a les inversions les condicions de realització de les quals puguin perjudicar l'exercici del poder públic, de la sobirania i seguretat nacional, de l'ordre públic, del medi ambient o de la salut pública.

Els principals objectius de l'obertura econòmica són atreure les inversions i les empreses que poden contribuir més al desenvolupament econòmic, que poden oferir una diversificació més gran de l'economia i que aporten un alt valor afegit. Alhora, es pretén evitar un efecte desfavorable sobre la lliure competència, el mercat de treball i l'equilibri financer dels recursos públics. Conseqüentment, s'estableixen una sèrie de factors objectius per valorar la inversió, com ara el model ocupacional i formatiu, el valor de la inversió, el pla d'expansió o el nivell de compromís amb el Principat, entre altres.

D'altra banda, la liberalització de les inversions estrangeres a tots els sectors de l'economia s'acompanya també d'una reforma important respecte a l'obtenció dels drets econòmics de les persones físiques. Així, s'estableix que els drets econòmics de les persones físiques s'adquireixen amb l'obtenció de la seva residència legal al Principat. En particular, es modifica la legislació vigent sobre l'exercici de les

professions liberals suprimint el requisit dels vint anys de residència per als no nacionals per poder exercir l'activitat professional a Andorra. Tanmateix, l'exercici de l'activitat dels professionals liberals es condiona a la seva residència efectiva i permanent, així com al criteri de reciprocitat, que permeti l'exercici efectiu de la professió liberal als nacionals andorrans en l'estat d'origen de qui sol·licita exercir una professió liberal a Andorra.

Pel que fa a les inversions en immobles, s'eliminen les limitacions actuals establertes en dos pisos o apartaments per persona física estrangera, i també se suprimeix la vinculació necessària a l'activitat empresarial per a inversions en immobles realitzades per societats andorranes amb majoria de capital estranger.

Respecte al procediment d'autorització, es manté el procediment d'autorització prèvia en totes les inversions directes que superin el 10 per cent de participació en societats, i també en les inversions en immobles. D'aquesta forma s'incrementen les garanties que el nou règim d'inversions estrangeres s'adequa als objectius establerts. I per agilitzar al màxim el procediment, es redueix el termini per resoldre la sol·licitud d'inversió estrangera a un mes, prorrogable per un termini de quinze dies, i s'estableix l'acceptació en cas de silenci de l'Administració.

Respecte a l'estructura de la Llei, segueix essencialment la de la [Llei 2/2008](#), si bé les modificacions introduïdes han fet necessària la redacció d'un nou text legislatiu que deroga la [Llei 2/2008](#). Així, aquesta Llei s'estructura en vuit capítols, vint-i-dos articles, quatre disposicions addicionals, una transitòria, una derogatòria i tres disposicions finals.

El capítol primer conté disposicions generals que estableixen les definicions i la naturalesa jurídica de les inversions estrangeres, les clàusules de salvaguarda, les classes i formes d'inversió estrangera, seguint les categories utilitzades tradicionalment en l'àmbit de la Unió Europea per tal d'augmentar la seguretat jurídica, i també es regulen els pagaments i cobraments derivats de les inversions estrangeres per complir una funció de control.

Els capítols segon a cinquè estableixen el règim de cadascuna de les quatre formes d'inversió estrangera directes, en cartera, en immobles i altres formes. Se'n defineix el significat, se n'acota l'àmbit, es preveu una liberalització total de cadascuna i s'especifica quines requereixen una autorització prèvia, com les inversions directes que superin el 10 per cent de participació, les inversions en immobles i les altres formes d'inversió. Per a les inversions en cartera, es manté la liberalització amb caràcter general i sense procediment d'autorització.

Els capítols sisè i setè contenen, respectivament, les normes relatives a les competències i els procediments, i també a la formalització i el registre de les inversions estrangeres. A aquest efecte, s'introdueix un capítol vuitè que regula el Registre d'Inversions Estrangeres com a òrgan de l'Administració encarregat de les funcions registrals de les inversions estrangeres.

En les disposicions addicionals es modifiquen la [Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals](#); la [Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada](#), modificada per la [Llei 4/2008, del 15 de maig](#), i la [Llei sobre transmissions patrimonials immobiliàries, del 15 de desembre del 2000](#).

La disposició transitòria estableix un procediment per regular la inscripció de les inversions estrangeres efectuades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, les disposicions finals faculden el Govern per desenvolupar reglamentàriament la Llei, fixen els drets econòmics de les persones físiques estrangeres quan adquireixin la residència a Andorra i estableixen l'entrada en vigor de la Llei.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Definicions i naturalesa jurídica*

1. Es consideren inversions estrangeres al Principat d'Andorra les adquisicions, per qualsevol títol, de béns situats al Principat per part de:

- a) persones físiques no residents a Andorra, sempre que no disposin de la nacionalitat andorrana.
- b) persones jurídiques de nacionalitat estrangera, incloses les entitats públiques de sobirania estrangera.
- c) societats andorranes amb participació estrangera en el seu capital o en els seus drets de vot, directa o indirecta, en un percentatge igual o superior al 50 per cent. També són inversions estrangeres les destinades a sucursals o altres tipus d'establiments permanents a Andorra de no-residents; i les efectuades per altres persones jurídiques andorranes quan almenys el 50% dels drets de vot del seu òrgan de decisió pertanyi, directament o indirectament, a persones físiques no residents o a persones jurídiques estrangeres.

No tenen la consideració d'inversió estrangera ni estan sotmeses a la present Llei, l'adquisició de béns mobles ni l'adquisició o constitució de drets llevat que aquesta Llei les defineixi expressament com a inversió estrangera.

2. D'acord amb aquesta Llei, s'entén que són persones físiques estrangeres residents a Andorra els titulars d'autoritzacions per a residir en el país lliurades pel ministeri competent, excloses les autoritzacions temporals no prorrogables. Les inversions efectuades pels titulars d'autoritzacions temporals de residència no prorrogables tenen la consideració d'inversió estrangera i estan subjectes a les disposicions

d'aquesta Llei.

3. D'acord amb aquesta Llei, s'entén que són entitats públiques de sobirania estrangera els estats estrangers, les entitats i les institucions oficials públiques estrangeres i les societats i les empreses públiques de nacionalitat estrangera quan el titular de la majoria del seu capital pertanyi a alguna de les entitats mencionades, o estiguin sotmeses al seu control efectiu o tinguin la qualificació de públiques per la legislació del país d'origen.

4. Les inversions efectuades per persones físiques estrangeres residents a Andorra adquireixen la condició d'inversions estrangeres quan les persones esmentades deixen de tenir la residència a Andorra. Igualment, les inversions estrangeres efectuades per persones físiques estrangeres no residents a Andorra perden aquesta condició quan aquestes persones adquireixen la residència al Principat.

Al seu torn, esdevenen inversions estrangeres les efectuades per persones jurídiques andorranes quan canvien la seva nacionalitat, o quan la participació estrangera en les mateixes, d'acord amb el previst a l'apartat 1.c) anterior, esdevé igual o superior al 50 per cent. I perden aquella condició les inversions efectuades per persones jurídiques estrangeres quan esdevenen de dret andorrà, o quan la participació estrangera en les mateixes es redueix a menys del 50 per cent.

La qualificació sobrevinguda com a inversió estrangera comporta l'obligació de declaració al Registre d'Inversions Estrangeres.

Article 2. Clàusula de salvaguarda

1. No s'autoritzen les inversions estrangeres efectuades per persones residents, domiciliades o, en el cas de persones jurídiques, nacionals d'algun dels països considerats no cooperatius en matèria de blanqueig de diners i de finançament del terrorisme definits pel Grup d'Acció Financera (GAFI) o per l'organisme internacional competent en aquesta matèria, i les efectuades per persones físiques o jurídiques de les quals els organismes encarregats de la prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme informin desfavorablement.

2. El ministeri competent en matèria d'inversió estrangera únicament pot denegar l'autorització d'inversió estrangera, sempre de forma motivada, quan la inversió pugui perjudicar, encara que sigui ocasionalment, l'exercici del poder públic, la sobirania i la seguretat nacional, l'ordre públic i econòmic, el medi ambient, la salut pública o l'interès general del Principat i qualsevol inversió estrangera directa relacionada amb mercaderies sensibles, definides a la [Llei de control de mercaderies sensibles, del 4 de març de 1999](#).

Per tal de valorar el compliment dels preceptes establerts al paràgraf anterior i d'acord amb el que es determini reglamentàriament, el ministeri competent en matèria d'inversió estrangera ha de verificar, entre altres elements, que la inversió no pugui produir un efecte desfavorable sobre la lliure competència, el mercat de treball i l'equilibri dels recursos públics, prenent en consideració els factors objectius que, sense caràcter limitatiu, s'estableixen a continuació:

- La naturalesa de l'activitat;
- L'orientació del mercat;
- El valor de la inversió i la seva planificació;
- El model ocupacional i formatiu;
- El pla d'expansió;
- Les vinculacions econòmiques i els socis estratègics;
- La planificació dels recursos necessaris, públics i privats, i el seu finançament;
- El model de responsabilitat social corporativa;
- El nivell de compromís amb el Principat d'Andorra.

3. Per a l'exercici de les activitats econòmiques pròpies d'una inversió estrangera, la persona titular ha d'observar i complir les lleis i els reglaments que regulin el sector o els sectors concrets on es desenvolupin les activitats.

Article 3. Classes i formes

Les inversions estrangeres es poden materialitzar mitjançant aportacions dineràries o no dineràries, i es poden efectuar a través d'alguna de les formes següents: (a) inversions directes, (b) inversions en cartera, (c) inversions en immobles i (d) altres formes d'inversió.

Article 4. Cobraments i pagaments

Els cobraments o els pagaments derivats de les inversions estrangeres i de la seva liquidació s'han d'efectuar a través d'entitats bancàries autoritzades al Principat d'Andorra o d'entitats bancàries domiciliades en algun dels països que no siguin considerats no cooperatius en matèria de prevenció de blanqueig de diners i de finançament del terrorisme, definits pel Grup d'Acció Financera (GAFI).

Article 5. Transferència a l'exterior

Els titulars de les inversions estrangeres efectuades de conformitat amb aquesta Llei i les normes que la desenvolupin poden transferir a l'exterior el producte que obtinguin de la seva liquidació i els rendiments obtinguts amb les dites inversions.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat